

19 Απριλίου 2014

«Απόψε στην Ανάσταση»

[Ορθοδοξία](#) / [Θεία Λατρεία](#)

Η αναστάσιμη ακολουθία απόψε το βράδυ μπορεί και να σε ταξιδέψει στο «μουσείο» των παιδικών σου αναμνήσεων.

Να επιστρέψεις σε ό,τι δεν παρήλθε -αν και μοιάζει παρελθόν-, στην προσπάθειά σου να πιάσεις χέρι χέρι το παιδί, το πρώτο χώμα της καρδιά σου, αυτό που ακόμα φρεσκοπατημένο ή απάτητο, καλοδέχεται τους σπόρους της ζωής, καταγράφει ως μεγαλειώδεις τις στιγμές, αποθηκεύει ως μυστήριο τον ενθουσιασμό των «μεγάλων», τον θόρυβο-πανηγύρι της χαράς τους...

Ίσως όμως να μην χρειάζεται πια να δανείζεσαι την χαρά του «παρελθόντος».

Την καταγεγραμμένη, ως δική σου, χαρά των άλλων, για να ζεις με δανεικά συναισθήματα.

Αν απόψε θελήσεις να γίνεις το παιδί του τώρα. Το παιδί που, ούτως ή άλλως, είσαι.

Παιδί, όπως σε θέλει Αυτός που βλέπει πίσω από την ανατομία της παιδικότητας, που αγάπησε τόσο τα παιδιά. Που σε αγαπά γιατί βλέπει πως είσαι παιδί.

Αν γίνεις ένα τέτοιο παιδί.

Πιο συνειδητά διψασμένο απ' το παιδί του «μουσείου».

Παιδί που παίζει την ενήλικη του εικόνα κορώνα-γράμματα, θυσιάζοντας την συνήθεια του για την αλήθεια.

Τότε, αυτό το παιδί θα συναντήσει στο σώμα κι αίμα του Χριστού, τον Αναστάντα.

Θα μοιραστεί την χαρά Του.

Μια χαρά, όχι πλέον δανεική, πρόσκαιρη, ενοχική και λίγη.

Μια χαρά που θα ναι πάντα δική του...

Σου εύχομαι σήμερα και όσο ζεις να χαιρετάς τους ανθρώπους, όπως το κάνε ο Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ: «Χριστός Ανέστη, χαρά μου!!!...»

<http://bitly.com/10qP976>